N°. 60. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 9 *Junij.*

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct., behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2. Junij. Men meldt uit Berlijn dd. 1 Junij: Nog altijd bouden de branden van steden en dorpen niet op. Den 22^n^ Mei zijn, bij den destijds heerschenden stormwind, in Silezie de twee dorpen Lanau en Krotfeld afgebrand. Niet minder den zestien menschen hebben daarbij het leven verloren, en nog weet men niet of dit getal al de verongelukten omvat.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 3. Junij. Eindelijk is het rapport van den Maarschalk *Valée* wegens de laatste expeditie in Afrika ontvangen, waarin rekenschap gegeven wordt van al het voorgevallene sedert den 25. April, toen het leger de stelling op de Chiffa heeft ingenomen, tot de terugkeering der troepen, op den 21^n^ laatstleden. De Maarschalk zwaait hoogen lof aan de beide Prinsen, aan de verschillende officieren en aan de manschappen toe.

— Heden is hier per telegraaf de tijding aangebragt, dat Morella, den 29. laatstleden, na een hevigen wederstand, zich heeft overgegeven, en dat het garnizoen, uit vijf of zes bataillons bestaande, krijgsgevangen is gemaakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 4. Junij. In hare avondbijeenkomst van woensdag heeft de Tweede Kamer de discussien over de wijzigingen in de Grondwet hervat, nadat de Heer *Luzac* kennis gegeven had dat de Heer *van Alphen*, wegens ongesteldheid en vermoeijenis van de langdurige zitting, niet ter vergadering heeft kunnen verschijnen.

Ontwerp B, *over de inhulding van den Koning te Amsterdam*, en ontwerp C, *over den Raad van State*, werden, zonder eenige beraadslaging en met algemeene stemmen, aangenomen.

Ontwerp D, *over het getal leden der Tweede Kamer*, werd door de Heeren *Luzac* en *van Asch van Wijck* bestreden. De eerste spreker meende, dat het getal leden der Kamer naar geen bepaalden maatstaf was geregeld. Hij was ook voor eene afschaffing der Eerste Kamer, in welke laatste gevoelen hij door den Heer *Corver Hooft* ondersteund werd.

Bij hoofdelijke omvraag is de voordragt met 45 tegen 8 stemmen goedgekeurd,

Ontwerp E, betreffende *het vervallen van art 98 der Grondwet, houdende beschikkingen aan de beide Kamers gemeen*, is, zonder eenige beraadslaging en met algemeene stemmen, aangenomen.

(*Het vervolg hierna.*)

MIDDELBURG, den 5. Junij. Door den breeden kerkeraad der Nederduitsche Hervormde gemeente binnen deze stad, is op heden, ter vervulling van de openstaande leeraarsplaats, door het overlijden van Do. *A. Moolenaar*, uit een vooraf geformeerd grostal predikanten, het volgende twaalftal gestemd:

DD. *J. F. Kuyper*, te Maassluis; *R. Posthumus Meijes*, te Sneek; *J. A. Anpach*, th. dr. te Deventer; *J. E. de Voogd*, te Nijmegen; *A. M. Snouck Hurgronje*, th. dr., te Veere; *G. Molenkamp*, te Delft; *H. J. Hofstede*, te Gorinchem, *A. Tak*, te Engelen; *J. G. van Griethuyzen*, te Zutphen; *A. A. C. Bonnet*, laatst te Maassluis; *J. F. Asma* te Schiedam, en *J. D. Stetteragge*, te Zierikzee.

Aan alle vrienden van vrijheid en orde.

(*Uit de Arnhemsche Courant.*)

De tijden zijn reeds aanmerkelijk veranderd, sedert ik op 18 Augustus van het vorige jaar u mijnen eersten brief schreef, en u toeriep: » *Onmiddellijke verkiezingen voor de afgevaardigden; onmiddellijke verkiezing voor de gemeenteraden; periodieke aftreding der gekozenen, verantwoordelykheid der ministers; gelykheid van allen voor de wet;*" ziedaar onze punten van vereeniging. —

Zij, die toen deze vorderingen als hersenschimmen beschouwden, en de ministeriële verantwoordelijkheid een ijdelen klank noemden zonder uitkomst, indien de regering en de keuze der ministers niet in de Kamers wierden overgebragt, — die hebben zelven op dezen waarborg weldra aangedrongen en verbeelden zich denzelven te hebben verkregen. De regtstreeksche verkiezingen zijn op aller lippen; het is waar, in de Tweede Kamer hebben tot nog toe slechts twee of drie leden dezelve voorgestaan, maar zij konden zeggen, even als BENJAMIN CONSTANT onder de restauratie: » *Wy zyn hier slechts twee of drie in getal, maar hebben byna de geheele Natie achter ons.*" De overigen hebben de waarheid van mijne stelling bewezen, dat de Staten-Generaal geen' zelfmoord zullen begaan, even min als, bij eene verdubbeling der Kamer, de staten der provinciën hun monopolie van verkiezing zullen afstaan. En toch, dat monopolie moet worden vernietigd, want het is ondragelijk.

Even als ik nu strijde, mijne vrienden, om te verkrijgen eene nationale regering, zoo heb ik van 1831 af bijna onophoudelijk voor de aanneming van het tractaat met België geijverd (1); toen, zoo als nu, heeft men mij met schimpredenen bejegend maar het heeft mij niet ontzet, veelmin terug doen deinsen, en eindelijk hebben de standvastigheid des Konings en de karakterloosheid der Kamers zich moeten onderwerpen aan eene noodzakelijkheid, welke reeds jaren te voren bestond en waartegen alle verzet op niets anders dan de uitputting der schatkist kon uitloopen.

Zoo als het met onze buitenlandsche aangelegenheden is gegaan, zal het ook gaan met de binnenlandsche. En waarom? Omdat wij thans afgaan op den geest van het binnenland, zoo als wij toen op den heerschenden geest in Europa afgingen; omdat de instellingen, die men wil behouden, naar het oordeel der meest verlichte ingezetenen, onbruikbaar zijn, niet zijn vermolmd, maar van den aanvang af onbruikbaar geweest zijn, en Nederland, het Nederland van 1830, indien men die tegen de reden en den wil der ingezetenen behouden wil, er onder zal instorten, even als het rijk der Nederlanden er onder gestort is.

Ik wil het u gevraagd hebben, — zoudt gij deel nemen in eene maatschappij, waarin men van u verlangde, dat gij niet zelve uwe toezigthouders zoudt benoemen, maar uwe keuze ter beschikking van een ander zoudt moeten stellen, die soms weder zijne keuze aan de willekeur van een' derde zoude moeten overlaten, en dat voor jaren lang en soms voor eenen geheelen leeftijd zelfs? zoudt gij niet spoedig uwe beurs sluiten en van dergelijk voorstel de schouders ophalen, of wel vragen of de voorsteller óf zelf van zijn verstand beroofd was, óf u voor zinneloos aanzag? — en toch is zoo in 1815 het toezigt over onze dierbaarste belangen ingesteld, en wil men thans dat wij voortdurend ons leven en onze bezittingen onder dergelijke bescherming veilig zullen achten.

De ridderschappen, — de meest bevoordeelden der deelhebbers, — wat kunnen zij er aan doen, als de toezigthouders de belangen der deelhebbers over het hoofd zien; zij moeten, zoowel als de overigen, zich aan de willekeur van een ander overgeven; hem zes jaren een mandaat toevertrouwen, dat hij misschien den eersten dag reeds misbruikt, en waarvan de herroeping zelfs voor de toekomst aanvankelijk zonder uitwerking blijft; de landbewoners kunnen in geen vijftien jaren herstellen, wat gebrekkig ja ondragelijk mogt blijken te zijn, en bij den stedeling is alle invloed aan den levenslangen raad afgestaan.

En dat noemt men de grondzuilen van het staatsgebouw, welke onaangeroerd moeten blijven!

Ten minste dertig duizend hoofden van huisgezinnen dragen de drie vierde gedeelten van de belastingen, zijn van allen invloed op de zamenstelling der vertegenwoordiging uitgesloten en tot niets geroepen dan om hun bloed en hun geld te geven, om de dwalingen der toezigthouders, die toch heeten hen te vertegenwoordigen en die zij niet hebben benoemd, te dekken.

Dertig of veertig duizend, of hoevelen gij ook zijn moogt, hoofden van huisgezinnen, met mij uitgesloten van het regt om onze dierbaarste belangen te bewaken, wij hebben wel zoo wel regt om hervorming van zoo ongerijmde instellingen te vragen, als vijf en vijftig leden der Tweede Kamer, welke, óf door de bogten, waarin zij zich hebben weten te wringen, óf bij toeval door de openingen van het filtreer-machine der verkiezing in dezelve zijn gevallen.

Dertig duizend hoofden van huisgezinnen, gij hebt de magt om die hervorming te verkrijgen, zonder geweld, zonder omwenteling, altijd gehoorzaam aan de wet, alleen omdat gij uitmaakt de kern van den staat, en tegen uwen wil kunnen geene, — ik herhaal het, — tot bespotting toe in de schatting van alle verstandigen gedaalde instellingen stand houden.

Wat deden de leden der Tweede Kamer sedert vijf en twintig jaren, op zeer enkele uitzonderingen na? Zij vroegen om bezuinigingen, maar als het er op aankwam om ambten en betrekkingen te vermenigvuldigen, dan bleven zij nooit achter; en wat doen zij thans? Zij hebben nu de spreuk in toepassing gebragt, *geen herstel van grieven, geen onderstand*; zij hebben gezegd, *geene verantwoordelykheid, geen budget*, — en de Koning heeft toegegeven.

Het was te voorzien, dat die spreuk ook die van deze Kamer moest worden, omdat het onzin is tegen hen, die geroepen zijn den onderstand te bewilligen, te zeggen: » gij zult u alleen met de cijfers bezig houden; dat is alsof men iemand een zwaard in de hand gaf en zeide: gij zult er alleen uwen regter arm mede verdedigen; al maait men u de beenen onder het lijf weg of dreigt men u den kop van den romp te slaan, gij zult dit zwaard niet tot uwe verdediging aanwenden, zoo lang uw regter arm geen gevaar loopt.

Zij, die de beraadslaging over het budget wilden hebben uitgesteld tot de voordragt der verantwoordelijkheid zoude zijn ingekomen, en toen die voordragt was ingekomen het budget hebben aangenomen, hebben met den hefboom der begrooting den Koning de verantwoordelijkheid afgedwongen.

Maar als de 55 leden den Koning kunnen dwingen om te geven wat zij verlangen, kunnen zij hem morgen dwingen om te weigeren wat de NATIE verlangt, en om te geven wat de NATIE verfoeit; en daarom moet er een beroep op de natie kunnen gedaan worden, en is er, ook in het belang van de kroon, behoefte aan de ontbindbaarheid der Kamer met regtstreeksche verkiezingen.

De belangen van de natie en van den Koning zijn een, het belang van de Staten is vreemd aan beide; en toch loopen Koning en natie gevaar et oogenblikkelijk door overweldigd te worden.

Is de Koning blind voor het gevaar dat zijn gezag en zijne dynastie bedreigt, — de natie moet het niet zijn, en moet toonen wat zij vermag wanneer eene *coterie* zich van alle gezag zoude willen meester maken.

Welke zijn daartoe de middelen? Zie hier aanvankelijk eenige derzelve:

Het eerste wat ons, dertig duizend hoofden van huisgezinnen, te doen staat, is met verachting te verwerpen dat spottelijk zoogenaamd staatsburgerregt om eenen kiezer te benoemen, die weder andere moet kiezen; eene uitvinding zoo fraai, dat eene

(1) Men kan hiervan de blijken vinden in den derden *Gemeenzamen brief*, in 1835 bij LANGENHUIZEN uitgegeven, en in mijn *Iets over de ijzeren wegen*, in 1836 bij VAN WEELDEN uitgegeven.

geheele gemeente met den meesten ijver en de beste gezindheid nog in geen vijf en twintig jaren het slechtst mogelijk plaatselijk bestuur door een beter kan doen vervangen; -- een regt van verkiezing, waarvan de invloed, al leefden wij duizend jaren, zich nog niet op de 55 zoude doen gevoelen.

Dertig of veertig duizend hoofden van huisgezinnen, wij moeten, van dit oogenblik af aan, geen stem-biljet meer invullen, maar ze verzamelen en met hoopen, oningevuld, als een aangroeijend protest, inzenden aan hen, die ons heeten te vertegenwoordigen en die wij niet voortdurend als onze gemagtigden kunnen erkennen, en aan den Koning, wiens belangen wij voorstaan als wij onze regten verdedigen.

En wil men ons dan nog niet aanhooren, wel nu, dan wij zullen onze pligten betrachten naar gelang van onzen toestand; wij zullen als vreemdelingen in Nederland leven.

Weet men, begrijpt men wat dit beteekent? Ik zal een deel van het gordijn ophalen; wij zullen er ons op toeleggen, om onze belangen, zoo veel mogelijk, van die van den Staat af te scheiden, en er eene studie van maken om zoo min mogelijk te dragen in de lasten van eenen Staat, waarin men ons geene regten wil toekennen; daartoe kunnen dienstbaar zijn bureaux van schikking en arbitrage, om te ontgaan de zegelkloppers, registratie-ontvangers, deurwaarders, griffiers in eerste instantie, appel en cassatie, en al den toestel, welke is uitgedacht om van de bedeeling des regts een middel van belasting te maken; om de lasten te ontgaan kunnen wij matigheids-genootschappen instellen, en als wij den dood voelen naderen, met onze portefeuille eenen stap over de grenzen doen, opdat onze nalatenschap door geene successie-regten worde getiend.

Wij kunnen een kort begrip leveren van de middelen om weinig lasten te dragen, en naast de burgerlijke wet, welke sommige vreemdelingen met Nederlanders gelijk stelt, zullen wij eene cathegorie scheppen van Nederlanders, welke zich als vreemdelingen beschouwen.

En gelooft niet, mijne vrienden, dat men ons meer zal verdrukken dan thans; neen, want wij zullen zijn als landgenooten op vreemden bodem; wij zijn velen en zullen elkander de hand reiken en zullen elkander voorstaan en behulpzaam zijn, en onze pogingen zullen gezegend werden; want zij strekken tot een regtvaardig doel, om deelgenooten te worden van een regt, waarop wij gelijke aanspraak hebben met hen, die er zich uitsluitend meester van hebben gemaakt.

Laten wij intusschen hopen, dat wij ons regtvaardig verzet, wettig in alle deszelfs middelen en evendaarom onomstootelijk, niet tot het uiterste zullen behoeven te drijven, maar het gezag toch eindelijk eens tijdig de oogen zal openen en zal medewerken om instellingen voor te dragen, welke alle gemoederen kunnen bevredigen.

Voor het oogenblik is het genoeg geene stembiljetten meer in te vullen, maar ze te verzamelen; de tweede stap zal zijn ze aan den Koning of de Kamers in te zenden, met de plegtige verklaring, DAT WIJ GEENE WAARDE HECHTEN AAN DIT STAATSBURGERSCHAP EN HET VOOR ALTIJD VAN DE HAND WIJZEN.

Ons hart zal er onder bloeden zoo wij verder zouden moeten gaan, omdat wij ons vaderland lief hebben; maar die liefde moet wijken voor de rede, en ik herhaal hier, wat ik reeds in 1830 in de *Gemeenzame Brieven* schreef: ik wil geene vaderlandsliefde, dan die in de dankbare erkentenis van maatschappelijke zegeningen haren oorsprong heeft, en onderdrukt de aangeborene gehechtheid aan den vaderlandschen grond, wanneer staatkundige en maatschappelijke instellingen worden bevestigd, welke voor de natie onteerend en voor de menschheid vernederend zijn.

Slaan wij dan handen aan het werk, mijne vrienden; dat is: weigeren wij alle verdere medewerking tot het bestaande bedriegelijk verkiezing-goochelspel dat ons lager plaatst dan de figuranten op het tooneel, en geven wij er plegtig onzen afkeer van te kennen, -- en de Koning, die geen ander belang kan hebben dan wij, zal eindigen met ons te hooren.

's Gravenhage, 27 Mei 1840.

DIRK DONKER CURTIUS.

Ingezonden Stukken.

Zeeuwsche Belangen.

Onder dezen titel geloof ik eenen blik te mogen slaan op het veer tusschen *Vlissingen* en *Breskens*.

Waarom, vraagt men dikwijls, is hier zoo weinig overtogt? Is het veer niet tot gemeenschap der hoofdstad van Zeeland, met de groote steden van Belgie en andere landen? Ligt het niet op den grooten weg, die van Bergen op Zoom, door deze Provincie, op Gent, Brugge en Ostende loopt? Verbindt het niet twee districten der Provincie met elkander? -- en echter wordt van hetzelve zóó weinig gebruik gemaakt, dat men zoude meenen, de boot van CHARON te zien, van welke niemand, dan gedwongen zijnde, gebruik maakte. Wat is hiervan de reden? Voorzeker ligt het *niet* in de ongeschiktheid der boot. Deze laat niets te wenschen over; en voor een vaarwater als dit, kon er geen geschikter vaartuig gekozen zijn geweest. De commissarissen, de schippers, en al die tot dezelve betrekking hebben, zijn beleefde menschen. Wij moeten dus andere oorzaken opsporen.

Om voor vreemde reizigers te dienen, en om buiten de grenzen in aanmerking te komen, zou de boot dagelijks op vaste uren, in verband met andere inrigtingen, moeten varen.

Alles moet tegenwoordig goedkoop zijn en als van zelf zich aanbieden; alle onzekerheid en mogelijk oponthoud moet weggenomen worden: Zoo lang er geene diligence of omnibus dagelijks van Brugge of Maldegem op dit veer rijdt, of rijden kan, zal het niet in aanmerking komen: doch het dagelijks veranderen der uren van aankomst en afvaart, maakt het aanleggen zulker rijtuigen onmogelijk. Zeker zoude het met groote kosten gepaard gaan, het hoofd te Breskens zoo ver vooruit te brengen, dat men met ieder watergetijde, even als te Vlissingen, daar zoude kunnen aankomen; maar wat doet men niet in andere landen, om, ten nutte der steden, de reizigers te lokken? De zwarigheid is toch niet onoverkomelijk. Zonder het varen dezer boot, *op vaste uren*, verliezen alle andere inrigtingen in de Provincie, hiermede in verband, het groote doel. Alles zal onze eilanden voorbijstoomen en dezelve rondvliegen; maar die niet volstrekt in dezelve wezen moet, zal er niet inkomen. De groote weg door de Provincie zal voor doortrekkenden niet in aanmerking komen.

Doch indien dit veer dan voor buitenlanders wegvalt, waarom wordt dan van hetzelve door de inwoners zoo weinig gebruik gemaakt? Walcheren heeft meer dan 30,000 zielen, het 4e district ruim 20,000; van laatstgenoemden is ver het grootste gedeelte in Vlaanderen geheel vreemd: zelfs die, welke van Vlaamsche afkomst zijn, beginnen te voelen, dat zij daar niet meer te huis zijn, men zou dus dagelijks opgepropte booten moeten verwachten. Maar hiervoor zijn de prijzen te hoog gesteld: *twee gulden veertig cent*, voor heen en terug reize, is voor het algemeen even goed als een verbod om over te varen. Vóór 1794 was het veergeld ½ van eenen Zeeuwschen Rijksdaalder (toen iets meer dan 33 cent.) Het heen en weder reizen kostte nog geen 66 en een halve cent.

Toen zag men ook dagelijks volle schuiten overvaren, ofschoon de vaartuigen minder geschikt waren, en slechts die van het land van Kadzand, Groede en IJzendijke daarvan gebruik maakten, omdat er van Sluis en Aardenburg verscheidene reizen in de week voor krijgslieden en burgers genoegzame gelegenheid was, om met uitmuntende beurtschepen naar Rotterdam, Middelburg en Vlissingen te varen. De Franschen verhoogden den prijs op 70 cent; juist met bedoeling, om de inwoners der beide landen van elkander te vervreemden; en nu -- in plaats van het tot den ouden prijs terug te brengen -- verhoogt men denzelven tot een gulden twintig cent. (dus twee gulden veertig cent heen en terug.) Is dit niet eene klove vestigen, die niemand kan overschrijden? Een werkman, die in de belasting aangeslagen wordt, om zooveel *in het jaar* op te brengen, beklaagt er zich over; voor den nijveren, die met de reize zijn brood zoude verdienen, neemt het al de winst weg.

In andere landen en steden legt men bruggen tot onderlinge gemeenschap; maar het zoude dwaas zijn, voor het overtrekken daarvan, zooveel te eischen, dat de groote hoop er moest blijven voor staan. In onze Provincie kan men geene bruggen leggen, maar goede booten moeten die vervangen, of wij blijven niet met andere landen op eene lijn. Zouden de arme lieden van Vlissingen en Middelburg geene groenten, visch en dergelijke in het 4e district gaan uitventen, als de prijs van overvaren hun dit toeliet? Zouden die van het 4e district geen vleesch en allerlei levensbenoodigdheden uit Vlissingen trekken, als de prijs voor overbrengen van pakjes even laag ware, als op de stoomwagens in Belgie? Welke schoone winkels levert Middelburg niet! Zij wedijveren met die in Vlaanderen, in deugdzaamheid der waren, in schoonheid en verscheidenheid der stoffen, in goedkoopheid derzelve, en de eerste modes heeft men er even spoedig, als in de Belgische steden. Maar de winkeliers hebben niets, van al wat over de Schelde woont: want eene klove is gevestigd, en scheidt de inwoners der Provincie van elkander. Geen boodschaplooper kan er rekening bij vinden, om met commissien naar de modewinkels van Middelburg te reizen of om andere benoodigdheden uit Walcheren over te brengen. Velen uit den middelstand of meervermogenden uit het 4e district zouden, op dagen wanneer het afvaren der boot zulks gedoogt, op éénen dag heen en weder naar Middelburg reizen; maar de onkosten der reize schrikken daarvan af. Daartoe zoude ook de prijs voor de kajuit der boot minder moeten gesteld worden; en waarom zoude, bij het aankomen der boot, niet een omnibus op Middelburg kunnen gereed staan? De wagens van den weg zouden daarom voor de mindere klasse blijven dienen, als ook voor de reizigers, die op andere uren willen rijden, en zouden dus geene schade daardoor lijden.

Maar hoe, zal men zeggen, reeds *nu* kan de boot de onkosten niet opbrengen, en wat zal het zijn, als de vrachten nog verminderen? Maar ligt men geene bruggen en dammen aan voor het meene best? waarom geene schuiten? Het is niet alleen ten voordeele van de inwoners van het 4e district: het is dit nog meer voor de Walchersche steden en bijzonder voor Middelburg; het is voor de gansche Provincie, want het welvaren der hoofdplaats is voor het geheele gewest van belang. Maar laat men de prijzen eens zoo stellen, dat ze betaald kunnen worden: -- en dan mogen zij vooral niet hooger zijn, dan zij vóór den inval der Franschen waren -- en men zal zien, of het inkomen der boot niet zal verbeteren. Het zou, in het belang der Walchersche steden; zelfs wenschelijk zijn, dat vaste boodschaploopers, voor drie maanden of langer, voor mindere prijzen, bij afkoop, konden overeenkomst treffen. Als de reiskosten verminderen, vermeêren de reizigers: dat ziet men op de stoomwagens. Nu gaat niemand over dan die gedwongen is; en die zulks is, zoekt nog lang Hoofdplaat en elders goedkoopere wegen; dan zal men voor uitspanning naar Domburg en elders voornamelijk bij gelegenheid van jaarmarkten en kermissen reizen; en de groote hoop zal, om een daggeld te winnen, heen en weder trekken; de nijverheid der geringe klasse zal, met de welvaart der steden, bevorderd worden, en de boot zal in plaats van verlies, winst opleveren.

C.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 8. Junij. Sedert den 5. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Gend bestemd:

Othello, J. L. Hermite, *la Cerf*, F. Patome, beide van Havre de Grace, met katoen; *Fortuna*, O. M. Olsen, van Christiaanzand, met houtwaren.

Voor Antwerpen bestemd:

Julia, R. R. Wolff, van Aarhuis, met rogge; *la jeune Cagnelle*, F. Aubert, van Montevideo, met huiden; *Kezia*, J. Mercer, met stukgoederen en passagiers; *Antwerpen*, T. Jackson, met passagiers, beide van Londen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Baron van Krassou, P. F. Giercke, naar Libau; *Baltimore*, R. Taylor, naar Cadix; *de Windhond*, E. Langheter, naar Fubes; *Columbus*, J. H. Schnachel, *Elisa*, J. C. Kastens; *Helena Geertruida*, H. A. Klein, alle drie op avontuur; *Elisa Johanna*, P. Jansen, naar New-Castle; *Lovina*, J. Slater, naar Poole; *the Charles*, W. Goreham, naar Bremen; *Frederika*, F. Markward, naar Dantzich, allen met ballast; *la Reine*, J. B. Jansen, naar Hull, met beenderen en meekrap; *the Sch*, T. Whitcombe, naar Londen, met stukgoederen en passagiers; *le Pigeon*, H. de Roo, naar Rio-Janeiro; *Eenegezindheid*, B. J. Schildt, naar Gibraltar; *Helena*, O. A. Nahmens, naar Konstantinopel, alle vier met stukgoederen; *Josephine*, P. J. Gren, naar Hull, met beenderen; *Canton*, C. B. Gerdes, naar Hamburg, met steenkolen.

ZIERIKZEE, den 3. Junij. Op den 21. Mei. jl. is onder de gemeente Duivendijke (eiland Schouwen), aan den Langendijk, nabij den Os, aangespoeld een lijk van het mannelijk geslacht, zijnde een volwassen, doch niet groot persoon; hetzelve had waarschijnlijk reeds lang in het water gelegen, had om het bloote ligchaam een' smallederen riem met een ijzer gespje, laarzen aan de voeten en eene olijfkleurige onderbroek; voorts werd nog bij het lijk, in den berm van den dijk, gevonden een stuk van eene blaauwe badlakensche jas, met hoorne knoopen, benevens een voorpandje van een zwart casimiere ondervest. Deze voorwerpen zijn bij den Burgemeester dier gemeente in bewaring gehouden; terwijl men veronderstelt dat dit het lijk zoude zijn van den, in de maand December ll., op de reede van Brouwershaven verdronken onderstuurman van het Oost-indisch Koopvaardijschip *de Broedertrouw*, van Dordrecht.

Advertentien.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

de Schelde.

Junij 1840.

Van Vlissingen.			ur. min.	Van Breskens.			ur. min.
Dingsdag	9,	vm.	8.	Dingsdag	9,	vm.	9.
Woensdag	10,	»	9.	Woensdag	10,	»	10.
Donderdag	11,	»	10.	Donderdag	11,	»	11.
Vrijdag	12,	»	.	Vrijdag	12,	»	.
Zaturdag	13,	»	11.30	Zaturdag	13,	nm.	12.30
Zondag	14,	»	11.30	Zondag	14,	»	12.30
Maandag	15,	nm.	12.	Maandag	15,	»	1.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.